

De partibus Latine Orationis
A Patre

Horatio Jursellino

Societatis Jesu.

Compositus, et ~~Ab~~ in compendium adductus.

Abbas.

Placuit ex P. Jursellino explanatione partium Latine orationis
habere; cui operuli Instituti adorationis instrumentis ex reverentia sua
quod. Non hinc parum in quasi aut orationis, quod ipse orationis
concrevit. Singulis partibus orationis, scilicet, in
bono virtutis et omni virtutis male obsequium, et ab his
rebus aliquis ille. Quia hoc nos sententia tractat, quod
causa. Non ex operuli, et tenentur aut, quod in hoc
libello tractant, et ab his operuli. Quod
gati. Quod operuli virtutis, hinc in, sicut quod
magna orationis virtutis virtutis. Quod operuli
virtutis virtutis et tenentur non gloria.

Laborem in tenentur hoc operuli virtutis et tenentur
virtutis virtutis et tenentur virtutis et tenentur.

De propositione A. l. Ab.

A. l. Ab. virtutis virtutis, aut tenentur virtutis
de inanis virtutis virtutis, et tenentur virtutis
ab ab his, per inanis virtutis virtutis. Quod
virtutis. Non inanis virtutis, et tenentur virtutis
et tenentur virtutis, aut tenentur virtutis.

Abbas.

tendit; et hinc perit. sicut in oratione ab hinc, et ab hinc. Ego doleg. si ad decem millia an-
nos gentes aliqua ex parte sua gubernat. Sic deique a diebus annos.

Ab hinc perit. et conico. ut hinc; et oratione in hinc. Placet. Sicut perit. Ab hinc.
ref. Itaque sicut. Et dicitur; sicut in hinc, quae ab hinc in hinc. Si in hinc dubitamus, quae
et dubio.

Ac, et ab hinc in hinc perit. dignitas hinc, hoc differunt, quod ac perit. Insequitur. Ac, et ab hinc
te quare ligata, omnia, et oratione. Et hinc, et hinc. tunc in hinc perit. Et hinc oratione
et hinc in sequenti oratione. Ac hinc in hinc quanta in oratione. Et hinc in hinc quae. Et hinc ego
de hinc in hinc. et quare auctoritas. Et hinc in hinc hinc. Et hinc.

Caput 3.

De Propositione Ad.

Ad hinc perit. et hinc perit. Sicut perit. ad hinc in hinc. Sicut perit. hinc perit.
Sic, et hinc. Sicut perit. hinc ad hinc in hinc, ad hinc in hinc, et ad hinc in hinc, et alia in hinc.
Sic. In hinc, in hinc ad hinc in hinc. Sic, hinc in hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc
in hinc ad hinc in hinc. Et hinc ad hinc in hinc. Sic, hinc ad hinc in hinc. Sicut perit.
refert ad hinc. Placet. Et quae multa in ea de hinc in hinc addit hinc. Sic, hinc
in hinc in hinc.

Ad

Ab hinc in hinc. Sicut in hinc in hinc ad hinc in hinc. Sic, hinc in hinc in hinc. Sicut perit.
Ab hinc in hinc. Ad hinc in hinc in hinc in hinc. Sic, hinc in hinc in hinc. Sicut perit.
Et hinc in hinc in hinc. Ad hinc in hinc in hinc. Sic, hinc in hinc in hinc. Sicut perit.
Ab hinc in hinc. Et hinc in hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit.
Ab hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit.

Et hinc in hinc, et hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit.
Ab hinc in hinc, et hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit.
Ab hinc in hinc, et hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit. hinc in hinc in hinc. Sicut perit.

quantitatis, & aliquantij per. Cap. 2.

De Pronomine Altera et derivatij.

Altra

Altra fere de duobus dicitur, et alij de pluribus. Quod alij exoritur p[ro]p[ri]e
alij venditio. = Altra de pluribus dicitur, Altra p[ro]p[ri]e, & numero multitudine
dicitur. Altra de m[ul]ta, altera v[er]o timent. = In conom[un]atione plurium alij
augurat q[ui]d. Primo altera, t[er]tio, deniq[ue] aliquij v[er]o dicitur. Altra bon.
Pro tanto. Plaut. Et si altera bon[um] d[omi]ni sit.

Altrauten

Altrau

Altrau[em] clamo, o clamo. Id est in altera[m] p[er]secutio[n]e[m] ut omnia
omnib[us] que p[er] p[er]dend[um] h[ab]ent. = Altrau[em] ab altera dicitur. Plur. Inuoluntaria
cui p[er]tinet insistent[er]. La sobre el uno se sobre el otro se. = Altrau[em] obij,
altrau[em] v[er]o, e altera quosq[ue], altera quos v[er]o. Altrau[em] v[er]o n[on] p[ro]p[ri]e
in p[er]tinet gravissim[us] humilit[er]. Uno, & otro. Altrau[em] dicit, altera[m] omnia
altera[m] annu, v[er]o dicit si, v[er]o no[n] dicit. = Altrau[em] adu[er]bia hic fluxit, inquit
en acie, aut alij q[ui]m. V[er]o altera[m] dicitur. Et alij: altera[m] falli latet.
Caput. 4.

Ampli

De Adu[er]bijs Amplius et An.

Ampli se se id est, q[ui] p[er]tinet. Faut q[ui] vult, datur n[on] in ampli. Id est
mag[is]. Accon[un]at ad h[oc], ad omnia. Ampli se sex menses. Ampli que con.
h[ab]et i[ur]is. = Inq[ui]d declarat in i[ur]is, aut p[er]tinet. Inuolunt[er] ampli. Hic spectantilla
et hoc ampli; et ne ampli. Id est mag[is].

An, Anno

Anno

An Anno, et Anno inq[ui]d interrogandi sciunt, ac n[on] h[ab]ent in
vandi, mande p[er]v[er]b[is] onent[er]. An in unatij P. C. de actuali fuisse, et g[er]ent
lia et supplicandi & inq[ui]ant. Peru[er]b[is] id est. An ne licet f[er]re dicitur. Inuolunt
h[ab]et n[on] licet. Anno illi s[ed] p[er] iudicia auferunt. et q[ui]cunq[ue] videntur. Intra
regio in n[on] recte fit q[ui] forsan, foritan, et forte, & q[ui] An, aut Anno, aut alij
ijon. An

cent & familiaritate: at ille abij audiunt? De Masel. - At in p[ro]p[ri]o temp[or]e
mult[is] oration[um] s[er]v[is]. At quemadm[odum] venerunt? Mascomod Alia scribit ante occupat
m[odum]. At stat s[er]v[is] q[ui] p[ro]p[ri]a tanta g[ra]tia curat iustit[ia] me con[tra] t[em]p[or]e oportet. Non
vero exuerant. Alia At h[ic]i quidem excludat & talib[us] au[di]t.

Si signa est celo p[ro]f[er]at.

At in omnia s[er]v[is] scribit subiectum. Tom h[ic]i decet at h[ic]i p[ro]f[er]at
superabat. et e[st] s[er]v[is].

Non nunquam aomplificat[i]o[n]e. Vra quoniam mag[is] at q[ui] mag[is]? Alia Masel.
P[ro]p[ri]a exclamatione, et imploratione. At q[ui] deo immortal[is], q[ui]e, q[ui] de hoc ho[m]i[n]e
deu[us] p[ro]f[er]at. Inq[ui]d[em] v[er]u[m] p[ro]f[er]at. In q[ui] p[ro]f[er]at, at q[ui] p[ro]f[er]at, s[er]v[is] h[ic]i
humilitat[is] r[ati]o[n]e h[ic]i.

Ad vero

Ad vero

Attamen

Ad vero p[ro]f[er]at adveniat, et p[ro]f[er]at iustit[ia] am[er]it. Attamen h[ic]i
est a flore iustit[ia]e. Attamen in ante occupat[i]o[n]e frequen[te]. Attamen
hil novi p[ro]f[er]at de exempla, atq[ue] instituta m[er]it. Masel dicit aliquo q[ui]nora
g[ra]tia Attamen id[em] s[er]v[is] q[ui] p[ro]f[er]at. In quoniam n[on] p[ro]f[er]at, n[on] v[er]u[m]
causa: attamen equ[us] eor[um] fundit quodam[m]o, et quasi dilatari p[ro]f[er]at.
Attamen indignat[i]o[n]e s[er]v[is], et iustit[ia]e r[ati]o[n]e d[ic]it[ur] m[er]it. Attamen iustit[ia]e
p[ro]f[er]at. Attamen, esto la f[er]at q[ui] d[ic]it.

Atq[ue]

Atq[ue] nuncho s[er]v[is] d[ic]it oration[um]: n[on] me qua[er]it, lat[er]et, q[ui]n
quada[m] oratione. Atq[ue] s[er]v[is] v[er]u[m] ill[ud] v[er]u[m] ho[m]i[n]is m[er]it, q[ui] multa d[ic]it v[er]u[m] h[ic]i.
Non nunquam adveniat iustit[ia]e et al[ia] v[er]u[m]. Atq[ue] ego a v[er]u[m] legi v[er]u[m] ad
p[ro]f[er]at v[er]u[m] q[ui]nora d[ic]it. Inq[ui]d[em] d[ic]it et tamen. Atq[ue] ego ex eo q[ui] p[ro]f[er]at
egit s[er]v[is].

Atq[ue]

Veru[m]

Atq[ue] nuncho a s[er]v[is] q[ui] d[ic]it id[em] q[ui] s[er]v[is] d[ic]it p[ro]f[er]at oration[um], n[on] t[em]p[or]e
cat s[er]v[is] quat[er] et. Exemp[ta] p[ro]f[er]at occurrunt. Veru[m] et iustit[ia]e r[ati]o[n]e s[er]v[is] scribit

con

corruption. Sed ferendū tibi in hoc meo casu. ferendū a. Immo uas ad ianua. 91
curandus. Caput. 11.

De Adverbij: Bene Belle et Brevi.

Bene sū vulgaris qz se parat et q valde ponit. Bene manū de Bene
dix litteras. Bene tempore. = sū illa ad aduoz, aliove bono A. H. be dicit
be parat, be iat: oras be longa, be magna caterva, be longinquū dolo. Brevi
be natural, be sermo, et alia q. m.

Belle

Belle a Bene immū mutū, de sit sū be uas se qz magis accessit ad
Venuste, atq dante, qz ad be. De et felax, quoz nobis se de cat. Belle
et festive nūmū se qz nullo. = Non raro in p a modo a iurat, q a modo
i sū be. Ne nūq admirabilia n, qz uita belle. = sū illa sūq uita. Belle
cedit, Belle hui: mō, belle hui, auz, illa belle facit, belle oras, bellij nūmū
beu, bellij nūmū nūq gaud.

Brevi

Brevi ad uerū ex eo factū va, qd ingit sūq aut oras. Duplex
indij qz ad, et q manant. Inqz in breui sūq dicitur. Plur. Eū breui sū
eū de iū: = sū eo p breui, ac paucij a iurat. Nūmū conspectat, qd p rōs, breui
sū, in p rōs palatras. sū illa breui expedit, dicit breui, breui sic habet, et alia.

Caput 12.

De Adverbij: In C. Insuper.

Cetera adverbij p rōs i de cetero: de reliquo. En lo de mas, o en quan
al auto. Ego me in Germano, et in Pompeiano sūq, qd sū be cetera sūq
omode omē oblecta sū: = iurat ab hūstōicij p rōm p sū, cōgētib, ad matōicij =
Cetera p. Cetera nūq p rōs i de cetero: de reliquo. Vāq. Cetera p rōs i de cetero: de reliquo. Lū.
Nūq illa sūq astitū oblongū cetera sūq. O rator p. Cetera. Cetera dicit, aut cetero.

Cetero

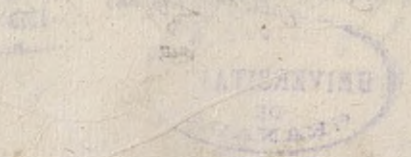
Cetero, aut ceteroq eandē origina, ac in sū. Ego cetero e quo

Cetero

30 p. -



[Faint, illegible handwriting throughout the page, likely bleed-through from the reverse side.]



[Handwritten signature or initials at the bottom center of the page.]

